

[Valdemar Sørensen.]

dom. Ligesom for Aktieselskabernes Vedkommende har de Forhold, der her er Tale om, for største Partens Vedkommende sikkert eksisteret længe før denne Krig, saa jeg kan ikke indse, at man skal løbe den Risiko at komme til at fortrædige unødigt en ganske normal Kapitalplacering og et ganske normalt Ejendomsforhold, for saa vidt det er danske Interesser, det drejer sig om. Jeg haaber, at man i Udvalget kan faa denne Bekendtgørelse at se, saaledes at man kan faa at vide, i hvilken Udstrækning Bekendtgørelsen tager Hensyn til de af mig her fremsatte Synspunkter.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Hoff: Det drejer sig her om en Lov, som maa siges at være nødvendig, og som, saa vidt jeg kan skønne, ogsaa er ventet med Længsel i adskillige Kredse, for skønt der, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen sagde, i mange Tilfælde kan være Tale om rent legitime Interesser, saa er der i alt Fald ogsaa mange Tilfælde, hvor der ganske afgjort er Tale om det modsatte.

Med Hensyn til Lovforslaget i Almindelighed vil jeg bemærke, at denne Lov jo kun rammer en ganske speciel Gruppe af Firmaer, nemlig de Firmaer, som har arbejdet med tysk eller japansk Kapital, men der er al Grund til at spørge, om der ikke er adskillige andre Firmaer, hvis Forhold er af en saadan Art, at de burde sættes under Administration eller tvungen Likvidation. Jeg tænker her paa de Firmaer, som har vist en national uværdig Holdning. Mig bekendt findes der endnu ingen Lovhjemmel for at gribe saadan ind over for de Firmaer, at de kan sættes under Administration, og da Loven udtrykkeligt hedder: Lov om tvungen Likvidation eller Administration, og ikke f. Eks.: Lov om Firmaer med tysk eller japansk Kapital, kunde der være Grund til at vente, at man ogsaa havde ladet Loven omfatte egentlige Værnemagerfirmaer. Men maaske er der en Lov undervejs, som hjemler Ret til Likvidation eller Administration af Firmaer, som ikke kommer ind under det foreliggende Lovforslag.

Endelig kunde der være Grund til at nævne, at der her kun er Tale om Firmaer med tysk eller japansk Kapital, men der er ikke Tale om f. Eks. italiensk eller ungarsk Kapital, og der er vel ogsaa en Chance for, at der kan være Tilfælde, hvor det kan have Interesse at undersøge det.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer har jeg følgende Bemærkninger.

§ 1 siger, at Loven er rettet mod Firmaer, som ejes af eller maa antages at tilhøre Tyskere eller Japanere, men er det ikke lidt farligt at begrænse dette til Nutiden? Vi skriver i Dag den 5. Juli, og det er saaledes 2 Maaneder siden, Tyskland kapitulerede, og endnu meget længere siden, at det maatte være klart for enhver, at Tysklands totale Nederlag var givet. I dette lange Tidsrum har der været rigelig Tid for Firmaerne til at foretage alle de Transaktioner, som maatte være nødvendige for i videst mulig Grad at tilsløre det Faktum, at Firmaerne ikke har haft rent Mel i Posen. Jeg nærer ingen Tvivl om, at saadanne Transaktioner i vid Udstrækning er foretaget, og jeg er vidende om, at det i alt Fald i et enkelt Tilfælde er sket. Jeg maa derfor foreslaa, at denne Paragraf formuleres saadan, at Loven kommer til at omfatte ikke blot Firmaer, hvori en Del af Kapitalen nu ejes af Tyskere eller Japanere, men ogsaa Firmaer, hvor dette har været Tilfældet under Besættelsen.

I Bemærkningerne til Lovforslagets §§ 3 og 4 staar der: „idet det ikke for Tiden kan overses, paa hvilken Maade disse Beløb vil kunne overføres til Tyskland og Japan“. Det ærede Medlem Hr. Hjerminde var inde paa det samme, og jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Minister, om det virkelig er alvorlig ment: Agter man at overføre disse Beløb til Tyskland og Japan, og — i bekræftende Fald — hvorfor?

Bortset fra disse Ønsker om en Udvidelse af det foreliggende Lovforslag hilser jeg dets Fremkomst med Glæde. Det er i alt Fald en Begyndelse og et udmærket Forhandlingsgrundlag.

Hvor nødvendig denne Lov er, kan maaske bedst belyses med et konkret Eksempel. Det drejer sig om det kendte Firma, Københavns Kul og Koks Kompagni, normalt kaldet De fire K'er. Dette store og vidtforgreneede Firma stod ved Krigens Begyndelse under Ledelse af Direktør Albert Jensen, som var Bestyrelsens Formand og administrerende Direktør, og Hovedparten af Aktiekapitalen laa hos ham og hans Børn og Svigerbørn. Af disse Svigerbørn behøver jeg blot at nævne Hugo Stinnes for at vise, at der var tyske Interesser med i Foretagendet. Dette Firma har gjort sig skyldig i en Række Transaktioner, som stiller Firmaet i et uhyre tvivlsomt Lys eller maaske snarere i et ganske utvivlsomt Lys, og som viser, at dette Firma i